

– ja, jeg er lige ved at kunne lade mig friste, men jeg må altså sige til hr. Hans Christian Schmidt, at jeg bliver nødt til at tænke meget, meget nøje over det, inden jeg hopper på vognen. Men det lyder fristende.

Thorkild B. Fransaard (FP):

I går havde vi en god forespørgselsdebat her i Folketinget, som var rejst af Kristeligt Folkeparti, og som gik på, hvad vi skal gøre for at undgå den skævvridning af udviklingen i vort land, der har været, som der endnu er noget tilbage af, og som der er fare for bliver endnu værre, når vi ser ud i fremtiden:

I dag behandler vi tre beslutningsforslag, som direkte kan modvirke en sådan skævvridning, så vi undgår, at der bliver mere arbejdsløshed ude i yderområderne, og vi undgår, at al udvikling bliver stoppet derude. Det er det, der er meningen med de tre beslutningsforslag.

Når vi tager de to første, drejer det ene sig om, at man kan få lov til at udvide den virksomhed, man har, enten den er af den ene eller den anden størrelse. Man kan få lov til at foretage de ting, der er nødvendige for at indrette sig rigtigt, uden at sagen absolut skal helt op i amtsrådet, hvor tilladelsen mange gange bliver nægtet, fordi der er andre myndigheder, der har interesse i at få stoppet det, man beder om.

Det andet er med hensyn til brugen af de tomme landbrugsejendomme, som jo desværre kommer til at stå derude. De skal kunne udnyttes til mindre virksomheder, og igen skal det kunne lade sig gøre, uden at man skal igennem hele den planlovgivning, vi har nu, hvor sagen igen skal hele vejen til tops, og i langt de fleste tilfælde bliver tilladelsen nægtet, næsten ligegyldigt hvor lidt der er tale om.

Det tredje forslag drejer sig om, at man i det mindste kan få lov til at bygge en bolig mere ved bestående landbrug, der er blevet større eller vil blive større på grund af den omlægning, der er ved at ske inden for landbruget. Alle tre ting finder Fremskridtspartiet det selvfølgelig helt naturligt, at der skal være mulighed for.

Sammenlagt kan forslagene, som jeg startede med at sige, være med til at stoppe den skævvridning, der er på vej, og de kan medvirke til, at der igen sker en udvikling – ikke bare af landbrugsejendommene, men af alle landområderne og landsbyerne som helhed.

Hvis vi ser lidt tilbage, er det nu en gang sådan, at så godt som alle de virksomheder, samfundet lever af i dag, er startet ude i en landsby

eller ude på en landejendom. Så har de udviklet sig til de mere eller mindre kendte virksomheder, vi har i dag, og i mange tilfælde er der, som det er blevet nævnt, blevet bygget en by omkring de virksomheder. Det skal der åbnes mulighed for igen, for set med mine og Fremskridtspartiets øjne er den planlov, vi har, ved at være en misforståelse, når den forbyder etablering af virksomheder ude i det åbne land.

Jeg ved godt, at det bliver sagt, at det er for miljøets skyld og for at undgå, at der sker forurening derude – men igen: I langt de fleste tilfælde er det ikke noget problem for virksomhederne. Vi kan tage f.eks. maskinfabrikker, vi kan tage møbelfabrikker, og jeg kunne blive ved; de har ikke engang et afløb fra virksomheden, så der er ingen risiko for, at de forurenede. Hvorfor kan de ikke lige så godt ligge derude, hvor der er plads til dem? Jeg forstår det ikke.

Når der er tale om virkelig forurenende virksomheder som kemikalievirksomheder og den slags ting, skal der selvfølgelig være helt styr på, hvor de ligger. Men de tre beslutningsforslag er et startsignal til, at der igen kan ske en udvikling derude, og de kan være med til at løse de stive muligheder eller umuligheder, der i dag er for at få nogle ting gennemført.

Når jeg taler på den måde, er det – som jeg før har nævnt – fordi jeg i mange år har siddet i en kommunalbestyrelse og også været formand for det tekniske udvalg. Derfor ved jeg, hvor vanskeligt det er at gennemføre de mindste ting, når der skal ændres eller bygges til ude i det åbne land. Der var en kort periode, hvor det var lidt nemmere for os i kommunalbestyrelsen; det var dengang, zonelovskompetencen i en forsøgsperiode var lagt ud til nogle kommuner, for dér var der mulighed for, at vi kunne hjælpe dem ude i det åbne land. Men den kompetence er jo desværre igen lagt tilbage til amtsrådene.

Uden at starte den store ideologiske debat er de tre beslutningsforslag noget, som vi selvfølgelig kan støtte. Men jeg vil selvfølgelig også anmode om, at man, inden man hejser den store ideologiske fane i top, lige slår koldt vand i blodet og ser, om man ikke kunne blive enige om at gå noget i den retning, der er lagt op til. Det er ikke lovforslag, det er beslutningsforslag, og hvis regeringen kan komme med noget i den retning eller bare noget, der kan hjælpe i samme retning, er jeg da sikker på, at de, der er med til at fremsætte beslutningsforslagene, gerne vil gå ind i et samarbejde om det.